

két hagyományrend és egyebek között, ugyanakkor gátló, bénító is lehet a művészi alkotás szempontjából. A művész egy sokfelé tapadó hálón futkos, testéből építi azt föl, és ha ez a munka, ez az identitás-építés teljesen igénybe veszi, akkor alig marad ereje a másik dologra, – amely önmagában is ugyancsak nagy léptékű és integráló készlet: a műalkotás létrehozására.

Vannak személyiségek, akik úgy vedlik le egy-egy korszakuk identitását, mint a kígyóbőrt. Az tud teljesen kilépni önmagából, akinek minden rétege álarc.

Én nem tudok kibújni a bőrömből. Az én bőröm alatt csak büntudat és belátás van, hús, bizalom és tapasztalat.

Megpróbálom az olvasás és a vers állomásain összekapcsolni életem érkező és távozó vonatait.

HANTAI SIMON: MEUN,
1968, olaj, vászon, 255×225 cm, magángyűjtemény. Fotó: Laurent Lecat